

N:r 10.

Ansvarig utgivare:
P. WALDENSTRÖM

Den 22 maj 1908

Pris pr år:
På posten kr. 1.50
På Expeditionen > 1.25

67 årg.

Innehåll: Pauli brev till den kristna församlingen i Efesus, av P. W. — Till ledning vid bibelstudium och bibelsamtal, av P. W. — Ett ord i sinom tid, av P. W. — A. Westerlund † (med fotografi). — Svar på brev, av P. W. — Från Expeditionen. — Från verksamhetsfältet. — Annonser.

Pauli brev till den kristna församlingen i Efesus.

I Kristus hava vi också fått arvslott, förutbestämda enligt hans föresats, han som verkar allt enligt sin viljas råd. Efes. 1: 11.

Aposteln har förut framhållit, att Gud förutbestämt de troende till *barnskap* hos sig i Kristus Jesus. Nu säger han vidare, att vi ock fått *arvslott i Kristus Jesus*. Icke på sidan av Jesus Kristus, icke i egen fromhet eller dygd, icke genom egen ånger och bättring, nej, allenast i Kristus Jesus hava vi fått arvslott. Aposteln säger i Romarebrevet: Äro vi nu barn, så äro vi ock arvingar, nämligen Guds arvingar och Jesu Kristi medarvingar (Rom. 8: 17). Det är en av Gud stiftad ordning, att barnen skola ära föräldrarna. Även barnskapet hos Gud medför arvsrätt. Och att vi fått arvsloften i Kristus beror därpå, att vi fått *barnskapet* i honom. Såsom Johannes säger: Alla dem, som togo emot honom, gav han makt att bliva Guds barn, dem som trodde på hans namn (Joh. 1: 12).

Nu förstå vi, att den, som är arvinge till en rik man, han kan även själv kallas rik, om ock ännu bara i hoppet. Ett barn av rika föräldrar kallar man därför ett rikt barn, icke därför att det ännu har några rikedomar i sina händer, men därför att det har ett *stort arv att få*, försävvitt föräldrarna förmå att behålla sina

ägodelar, tills de fara hädan. Men den, som är arvinge åt Gud, har ett oförgångligt, obesmittat och ovansklit arv att få, såsom Petrus säger (1 Petr. 1: 4). Allt vad du har att vinna eller ära på jorden, är förgångligt och besmittat av synd. Men arvet av Gud är rent och heligt såsom Gud själv, evigt och oförgångligt såsom han. Det är något, som intet öra har hört och intet öga har sett, och intet människohjärta anat (1 Kor. 2: 9). Bibeln begagnar, för att uttrycka det, de allra härligaste bilder och ord: en ny stad med gator av guld, genomskinligt som kristall, med portar av pärlor och murar av ädla stenar, en stad, vars sol Gud själv är, en stad, där ingen sorg, inga tårar, intet rop mer är utan en ostörd, evig glädje på Guds högra hand, en stad där de rättfärdiga skola med nya ögon se Gud, såsom han är, och där de skola bliva Kristus fullkomligt lika samt skina såsom solen o. s. v. Ja, samla allt, vad härligt, ljust, rent, saligt, som kan tänkas eller nämnas, samla det i en bild, men vet, att alla de skönaste och härligaste bilder blott äro svaga teckningar av den härlighet, som skall bliva vår. När vi få se verkligheten, skola vi bliva såsom drömmande och säga: »Mycket trodde vi, men aldrig tänkte vi, att det skulle bliva så här.»

Det är många, som nu leva i världen glada i den förhoppningen att få ära en rik far eller mor, farbror eller faster o. s. v. Och de känna sig redan rika genom denna tanke och detta hopp. Det slår dock mycket

ofta fel. Men vi, som hava att ärva den himmelske fadern, vi som hava den eviga härligheten att få genom tron på Jesus Kristus, vi behöva icke vara rädda, att det skall slå fel. *Vårt* arv, säger Petrus, är *förvarat i himlarna* och Guds kraft bevarar oss (1 Petr. 1: 4). Större trygghet kan icke tänkas. Guds löften svika aldrig. Det är en utsäglig trygghet att veta detta. Det är en stor skam, ja, alldeles skamlöst att tvivla, när vi ha sådan säkerhet.

Du, troende Guds barn, som kanske för en ganska jämmerlig tillvaro här i denna värld, du som är fattig och eländig, du som nått och jämnt har, vad du behöver för att kunna leva, du som icke heller har något arv att vänta efter en rik anförvant, gråt icke. Var tröst och frimodig. Du är arvtagare till sådana rikedomar, att den, som vore arvtagare till hela världen, vore ett eländigt fattighjon i jämförelse med dig.

Ack, att även du, som nu lever i otro, ville akta härpå. Du skulle förvisso skynda att giva ditt hjärta åt Herren. Om en rik man komme och sade till dig: »Jag har tänkt, att jag skall insätta dig som arvinge till mina ägodelar», så skulle du säkert bliva mycket glad. Om du förut varit ond på honom, så skulle du bliva god igen och säga: »Ja, se han är mycket bättre, än vad jag trodde om honom» — detta bara därför, att du hade ett arv att få efter honom. Nuväl, varför vill du då icke komma och bliva barn hos Gud och få arvslott hos honom genom tron på Jesus Kristus? Det är icke bara en och annan, som är kallad eller förut bestämd till detta, utan det äro *alla*, var och en, var enda en, som tror på Jesus Kristus.

Förut bestämda enligt Guds föresats, heter det. Det är Guds föresats, det är hela saken. Hur kommer det till? Gud har föresatt sig det. När jag har föresatt mig något, och en människa frågar mig, varför jag gjort det, så svarar jag: »Det är min ensak, som icke rör dig; jag har föresatt mig att göra det så och därmed punkt.» Sammalunda här: Gud har föresatt sig det och därmed punkt. Gud har föresatt sig, att de, som tro på Jesus, skola vara hans barn och ärva honom. Och därvid blir det. Han har förut bestämt oss till barnskap hos sig genom Jesus Kristus efter sin viljas välbehag (v. 5). Oss, säger han, oss alla, som tro på Jesus, ingen undantagen. Men med barnskapet följer arvsrätt. På arbete och värdighet följer lön, men ingen arvsrätt.

Tjänarne skola hava lön för sin trogna tjänst, men när det gäller att dela boet, arvet, då hava de ingen rätt att vara med. Barnen åter skola hava arvet på grund av sitt barnskap allena, och så viss är denna arvsrätt, att det aldrig skall inverka på arvet, huruvida barnen varit mer eller mindre snälla och lydiga samt gjort föräldrarna mer eller mindre tjänst och glädje eller besvär och förargelse. Och skulle arvtagare vid delningen av arvet börja träta, så att den ene ville hava mer än den andre på den grund, att han under faderns livstid varit mot honom snällare, tjänstaktigare och trognare än den andre, så skulle dock varje lag förklara, att han för denna tjänsts och trohets skull ändå icke vore mera barn än den andre. Och skulle än en son vid sin faders dödsbädd nödgas riva sitt hjärta sönder

av förtvivlan över minnet av alla de tårar, som hans oskickliga leverne utpressat ur den hulde faderns ögon, så skulle dock sådant icke inskränka hans arvsrätt. Ja, så alldeles visst vilar arvsrätten på barnskapet, att det sist födda barnet, som ännu icke hunnit göra sina föräldrar annat än besvär, skall hava lika stor arvedel som den son, som trettio år troget tjänat dem och kanske i väsentlig mån bidragit till förökelsen av deras förmögenhet. Och denne äldre son sätter aldrig i fråga, att det skulle kunna vara annorlunda. Rövaren på korset, som föddes, då redan den elfte timmen var nära tilländalupen, skulle hava samma paradiset i arv, som Herréns trognaste apostlar, och Lukas berättar därom såsom den allra naturligaste sak i världen. *Lön* skola väl även barnen få, eftersom de gjort sig mer eller mindre förtjänsta därav (2 Kor. 5: 10). Men *arvet* beror, som sagt, icke på arbete eller förtjänst utan på *barnskap*.

Ja, sådan är Guds föresats. Och *han verkar allt enligt sin viljas råd*, tillägger aposteln. *Allt* vad Gud gör, det gör han enligt sitt eget rådslut. Och detta rådslut har sin grund i hans egen vilja. Det är hans egen viljas välbehag, såsom det heter i v. 5. Det behagade honom så. Och därvid blir det. Människor må tänka, vad de vilja om denna sak, Guds välbehag är det, och det låter icke rubba sig. Ja, även om din tro darrar och vacklar, och du tycker, att det är orimligt och omöjligt, så blir det i alla fall därvid. Lika litet som Tomas med sin otro kunde föra frälsaren tillbaka i graven, lika litet kan du med din svaga tro eller din otro förändra Guds föresats. Mot denna Guds föresats, mot detta hans välbehag äro alla jordens hälleberg blott såsom såpbubblor. Och om vi ännu hava denna arvslott blott i hoppet, så är det i alla fall ett hopp, som icke kommer på skam (Rom. 5:). Och det kommer på ett ut.

P. W.

Kampen för friheten.

Det berättas om en fånge i ett österrikiskt fängelse, att han arbetade natt och dag under ett helt år på att gräva sig igenom cellens solida vägg. Han hade intet annat verktyg än en gammal spik. Men hoppet drev honom, och en mörk, stormig natt svingade han sig, med hjälp av ett rep, som han själv tvinnat, över muren — och var fri. Vad vågar en människa icke för livet och friheten?

Men när det gäller det eviga livet och Guds barns härliga frihet — då behöver man icke arbeta hårt, man behöver icke vänta i månader. Det eviga livet, som Gud vill giva oss, giver han oss utan penningar och för intet. Det är en fri gåva (Rom. 5: 18). Det är för var och en som tror (Joh. 3: 16).

Rom. 2: 7.

V. 7. Paulus har i v. 6 talat om, att vedergällningen skall bli efter vars och ens gärningar. Det är ingenting annat, än att människans gärningar följa henne efter. Se Uppb. 14: 13, Gal. 6: 7.

Vedergällningen, åt de gudfruktiga är evigt liv i det kommande gudsriket. Läs kap. 5: 21, Gal. 6: 8. Icke så, att gärningarna *förtjäna* en sådan lön, men emedan det eviga livet blir slutet och resultatet av ett gudfruktigt liv, så kallas det vedergällning.

Vilka skola få det? Jo, de som med uthållighet i god gärning söka härlighet och ära och oförgänglighet. Människan är skapad till evig ära och härlighet. Därför är det rätt, att hon *söker* därefter. Men hon skall icke söka fåfänglig ära. Läs. Gal. 5: 26, Fil. 2: 3. Faran av att söka fåfäng ära, se Joh. 5: 44, 12: 42, 43. Däremot böra vi sträva efter den ära, som är av Gud. Läs Joh. 12: 26, Fil. 3: 14, 1 Petr. 5: 4, Uppb. 3: 5, 11, 12, 21 o. s. v. När Herren framhåller sådan lön för oss, så är hans mening, att vi skola *sträva* därefter.

Strävandet sker i *god gärning*, d. v. s. i ett gott och heligt leverne. Ett syndigt leverne, om än under nådens täckmantel, leder aldrig till evigt liv.

Men det gäller att icke bara *börja*, icke heller *ryckvis* göra goda gärningar utan att *hålla ut* i god gärning. Läs Matt. 10: 22, Luk. 8: 15, Kol. 1: 11, 2 Tess. 1: 4.

V. 8. Vad Paulus menar med dem, som äro av parti, visar hans egen förklaring: det är sådana, som icke vilja lyda utan äro gensträviga mot sanningen. Läs 2 Tess. 1: 8. Därför kallas tron en lydnad. Läs Rom. 1: 5, Joh. 3: 36.

I stället lyda de orättfärdigheten. Läs kap. 6: 44 följ. Ordet *förtörnelse* betecknar i grundtexten en häftig vrede. Emedan Gud är rättfärdig, måste han hata all orättfärdighet, och detta hat yttrar sig i straff över den, som övar orättfärdighet. Detta straff kallas Guds vrede. Aposteln syftar på den tillkommande vreden. Se v. 5, och läs 1 Tess. 1: 10.

v. 9. Denna Guds vrede består i lidande och ångest. Läs. Matt. 3: 10, 12, 18: 8, 9, Luk. 16: 24 följ., Matt. 25: 41, 46.

Detta lidande träffar var och en, som lever i synd: juden först, säger aposteln, så ock greken d. v. s. hedningen. Juden har en högre uppenbarelse än hedningen, och därför även ett större ansvar. Läs Luk. 12: 48.

Enligt denna regel skulle vi säga: den kristne i första rummet, juden i andra och hedningen i tredje.

v. 10. *Härlighet* och *ära* och *frid* (d. v. s. frälsning) hava de sökt, och den skola de få — var och en utan avseende på, vem han annars är.

Härlighet, ära och frid äro tre olika uttryck för samma sak. Upprepningen tjänar till att kraftigare framhålla saken. Sådan upprepning är även i vårt språk mycket vanlig.

P. W.

Ett ord i sinom tid.

Undertecknad tillåter sig fästa församlingarnas uppmärksamhet på följande uttalande av ett predikantmöte i Götlanda.

Frågan lydde:

»Kunna och böra våra lokaler upplåtas för annan än rent andlig verksamhet, och i så fall i vilken utsträckning?»

Om diskussionen meddelas följande:

»Frågan inleddes av E. F. Holmstrand, som först erinrade om, att man i den närvarande tiden mötes av mycket, som man förr ej hade en aning om. Förr förekom det ytterst sällan, att våra bönehus begärdes för profana ändamål. Nu är det däremot mycket vanligt, att man begär dem till nykterhetsmöten, föreläsningar och dylikt. Svårigheter och slitningar uppstå härvid oupphörligen. Somliga troende känna sig groveligt upprörda över, att man öppnar, och andra känna sig förnärmade och kränkta över, att man icke öppnar. På många platser, där man öppnat för nykterhetsmöten och föreläsningar, har det hänt, att föredragshållaren eller föreläsaren totalt förgätit rummets helgd och icke dragit i betänkande att göra propaganda för egna älsklingsidéer, såsom darwinism, materialism, rationalism och andra saker, som icke alls ingått i eller tillhört det annonserade föredraget. Att sådant uppväckt berättigad harm hos alla allvarliga troende inom de respektive församlingarna, är tydligt. Församlingarna böra lägga på hjärtat, att bönehusen ej äro byggda för något annat ändamål än evangelii predikan. De böra därför i regel icke öppnas för något annat ändamål än till andlig uppbyggelse, kristlig undervisning och verksamhet. På grund av ovan angivna oegentligheter och svårigheter uttalade predikantmötet enhälligt, att våra bönehus aldrig må upplåtas för okända predikanter eller till föredrag, föreläsningar och konserter, vilka hållas av personer, som icke äro kända för att vara kristna och leva ett kristligt liv, eller för sådana personer från andra samfund, som tydligen icke hava någon annan uppgift än att samla penningar, och vilkas verksamhet otvetydigt är av sådan art, att den uppväcker och åstadkommer söndringar och misshälligheter inom församlingen. Endast på så sätt undvikas de svårigheter, som åstadkommit ont på så många platser och varigenom Guds namn blivit smadat.»

Ja, må saken allvarligt behjärtas, medan tid är.

P. W.

Låt våra missionselever

vara i fred och sök ej genom kallelser locka dem från skolan, förrän de fullständigt gått igenom henne. Kalla dem gärna men på följande sätt: »Bliv vår predikant, när du fullständigt genomgått skolan. Antar du kallelsen, då vänta vi, att du redan nu kommer till oss under ferierna. Vi vilja ekonomiskt hjälpa dig, tills du slutat din kurs.» Det vore en god kallelse.

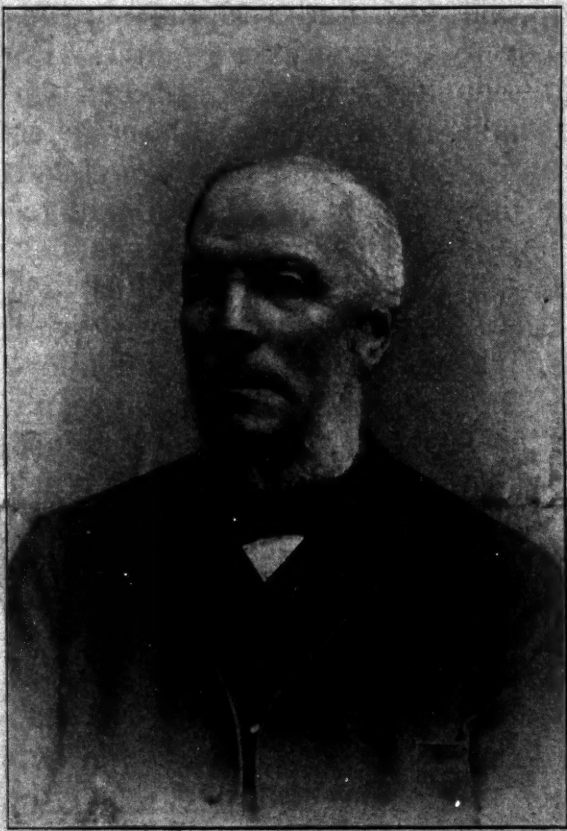
P. W.

A. Westerlund †.

De gamla banbrytarne på den inre missionens fält gå ifrån oss. Äro vi mogna att mottaga och förvalta det rika arv, de lämna efter sig? Äga vi detta mått av helig ande och hänförelse, kärlek och kraft, som burit deras gärning, och som är så nödvändig för att kunna fortsätta deras verk? Därpå beror så mycket. Kunskaper och talanger äro ej nog för att vinna seger i den andliga striden.

Tro och älska, det är saken,
Allt på kärlek kommer an.

Predikanten Anders Westerlund, känd och välkänd bland missionsfolket i vårt land, avled i sitt hem i Stockholm den 14 maj d. å. Han föddes i Vätö församling i Roslagen den 20 juni 1827 och var sålunda vid sitt

A. Westerlund.

frånfalle nära 81 år gammal. I det fattiga hemmet lärde han sig någorlunda hjälpligt läsa innan-till, och i nattvards-skolan erhöill han sin egentliga skol-bildning. 10 år gammal sattes han i skräddarelära, och vid 17 års ålder blev han »sin egen».

Till sitt 28:de år levde Westerlund utan Gud i världen. Närmaste anledningen till den väckelse, han då erfor, var hans älskade moders död. Hon efterlämnade bland annat en bok, »Lag och frihet», som hon erhöillit

vid sin konfirmation. Westerlund önskade gärna äga boken och föreslog sina båda systrar, att de finge taga allt det övriga, om han blott till minne av modern erhöille denna bok. Han fick boken, läste den med iver och lärde därigenom känna sin olyckliga ställning. Efter mycken kamp kom han äntligen till frid med Gud. Han var då omkring 30 år gammal.

Westerlund fortsatte ännu med sitt yrke och arbetade här och där i gårdarne på sin fäderneö. Flitigt samtalade han med människorna om det enda nödvändiga, och snart begynte han på uppmaning offentligen förkunna frälsningens evangelium. Vittnesbördet bar frukt, så att syndare väcktes till besinning och kommo till frid med Gud.

Westerlund verkade sedan som kolportör i Ev. Fosterlandsstiftelsens tjänst. På hösten 1870 erhöill han, 43 år gammal, inträde vid Fosterlandsstiftelsens kolportörskola vid Johannesberg i närheten av Stockholm. Här stannade han dock blott 3 månader. Våren 1871

kallades han av Södra Stadsmissionen till Stockholm. Samtidigt begärde »Styrelsen för Valhalla» av Stadsmissionen, att W. skulle få predika vissa tider å Valhalla vid Mästersamuelsgatan. Denna begäran beviljades, och Westerlund kvarstod i båda dessa sällskaps tjänst till 1874, då de under namn af Lutherska missionsföreningen sammanslöto sig till ett. I denna förenings tjänst har Westerlund sedan fått utföra ett av Gud rikligen välsignat arbete. Många av de äldre missionsvännerna minnas honom med tacksamhet såväl från Valhalla som från Postmästarbacken å Söder, Skaraborgsgatan 14, St. Paulsg. 21, Hornskroken m. fl. ställen. I mitten av 1880-talet blev han föreståndare för Rörstrands lokal-församling och stannade på denna post till år 1900. De senare åren var Westerlunds hälsa vacklande och hans kraft bruten. Av Luth. Missionsföreningen åtnjöt han förmånen att behålla sin lilla lön jämte fri bostad till sin död.

Man har sagt, att predikanten Westerlund var en vördnadsbjudande gestalt. Och det var han i sanning. Den resliga hållningen var blott ett värdigt yttre för det väsende, som bodde i honom. Han var en trons man. För honom voro Guds löften idel verkligheter. Av naturen begåvad med en glad syn på tingen och ett gott mått av humor, var han som kristen fylld med barnslig förtröstan till Gud. Detta satte prägeln på hans förkunnelse, över vilken städse en glad evangelisk stämning vilade. Vid de sjukas läger och i nödens boningar var han med anledning därav så gärna sedd. Genom trons bön hade han glädjen se många sjuka återvinna hälsa och krafter. Hans redbara väsen och oskrymtade tro öppnade dörrarna för honom hos både hög och låg. Kärleken till Gud och mänskligheten fyllde den gamle veteranens själ. Till de heliga, vilka äro de härliga, hade han allt sitt behag, Ps. 16: 3. Hans glädje över missionens framgång i huvudstaden under hans långa verksamhetstid var lika hjärtlig och ren i ålderns sena höst. Med de varmaste förhoppningar såg han framtiden an och hade alltid ett uppmuntringens ord till envar och ej minst till oss yngre arbetare i Herrens vingård. Frid över ditt ljusa, uppfriskande minne! Tack för vad du varit i predikstolen, i umgänget och i nödens boningar! Israels Gud give dig din lön!

Westerlund sörjes närmast av efterlämnad maka i andra giftet, född Sundström. Stoffet jordades under stor tillslutning av deltagande vänner å Ad. Fredriks kyrkogård i Stockholm söndagen den 17 maj.

J. Nyren.

Då någon beklagade sig för d:r Luther, att det ofta gick honom mot hans vilja, och frågade orsaken därtill, svarade Luther: »Det är ganska rätt åt eder. Varför har ni överlätit er vilja åt Herren vår Gud? Varför beder ni: »Ske *din* vilje» m. m. Där har ni orsaken.»

Svar på brev.

En broder skriver:

»En fråga ville jag framställa. Varav kommer det sig, att de flesta av våra predikningar numera ej gå direkt till person utan äro mer allmänna eller i mera allmänna ordalag? Ligger ej däri en fara för våra predikanter att ej bliva så kraftiga, och är det ej fara värt, att våra församlingar förlora sin kraft? Jag minnes de närgående predikningarna för 30 år sedan. Tänk, vilken kraft, tänk vilken skilsmässa från synden! Ja, de förmodade att skilja människorna från synden. Då gällde det »antingen eller». Nu är det mera tolerans i allt. Och jag menar, att en stor del av våra predikanter ha smittats därav gentemot synden.»

Om ock den broder, som skrivit detta, i någon mån överdriver, så innehålla dock hans ord en tankvärd marning, som alla predikanter må allvarligt begrundas. Den som känner, att anmärkningen icke träffar honom, må tacka Gud därför. Men den, som känner sig träffad, må göra bättring.

Vid predikantmötet i Arbrå den 22—24 sistl. april var samma fråga föremål för diskussion. Hon lydde sålunda:

Ha ej våra predikanter en viss benägenhet att tala alltför mycket i så allmänna ordalag, att åhörarne ej träffas av orden, vilka följaktligen sakna den udd, som ligger i Natans ord till David: »Du är den mannen»?

Om diskussionen heter det i referatet i Sv. Morgonbladet:

»Det framhölls, att predikanten borde undvika alla onödiga och överflödiga uttryck och rikta sanningens ord direkt till åhörarnes hjärtan. Offentligt finge han ej utpeka någon särskild, ty då vunnes ej målet att upprätta den felande. Såsom Natan skulle man gå till den syndande och söka upprätta honom i saktmodig ande.»

Ja, det är alldeles sannt, att predikanten icke bör bland åhörareskaran utpeka någon och säga: »Du A eller B, som sitter där, är den man, som jag menar». Men han bör predika så, att *var och en*, som ordet angår, känner sig tilltalad och träffad. I Pietisten för den 22 april stod följande lilla bit (sid. 93) under rubriken: *Den rätta sortens predikanter:*

»En framstående predikant i England mottog en dag ett brev från en dam. I brevet beklagade hon sig över, att hans predikningar hade förnärligt henne. »Jag tycker inte om edra predikningar, ty för var gång jag går för att höra dem, kännes det, som om Gud skulle se rakt in i mitt hjärta.»

»Detta var det största beröm, som denne predikant hade fått mottaga under hela sin verksamhetstid.»

Åtskilliga gånger har jag förut skrivit om denna sak och därvid påpekat, huru vanligt det blivit att i predikningar säga »man» — man är, man gör, man försummar o. s. v. Detta blir så allmänt och opersonligt, att det sällan träffar någon. Må vi läsa apostlarnes predikningar och brev och söka efter, huru många »man» där förekomma.

Ett uttryck av samma allmänlighet i predikan, att jag så må säga, är det, att predikanter väl tala mycket om *synden i allmänhet* men litet eller intet gå in på

de särskilda synderna i det dagliga livet. Ett exempel därpå anför den ovannämnde brevskrivaren, då han tillägger:

»Sällan eller aldrig få vi nu på ett ungdomsmöte eller i ett ungdomsföredrag höra, att vår ungdom håller på att fördärvas av osedlighet. Men vid våra ting och våra domstolar får man bevittna, huru ynglingar ljuga och svära ifrån sig förhållanden till flickor, som äro förtvivlade över att se sig bedragna. Jag har själv suttit i rätten och hört mer än en gång, huru sådana orättvisor fått göra sig gällande, och den advokaty, varmed de försvarats. Då har jag ofta tänkt: O Gud, här behöves för ett kristet folk att vara vaket och vara ett salt, om ej all denna orättvisa och denna förruttnelse skall bringa hela folket på fall. Vakna upp, du kristna folk, vaknen upp, I alla evangelii förkunnare, och sägen folket sanningen! Den skall frigöra människorna än i dag.»

Dät är nog icke utan sanning, när brevskrivaren anmärker om de gamla »kolportörerna», att de gingo åhörarne mycket mer in på livet, än vad nu vanligen sker. De voro kanske i sina uttryck stundom väl grovkorniga, och det var icke så bra. Men att skjuta vargar med sparvhagel går icke heller an. Ja, här måste vi vara på vår vakt både åt höger och vänster. Gud, Gud, giv oss din gode helige Ande.

P. W.

Årsberättelsen och matrikeln. | Årsberättelsen för 1907 och matrikeln för detta år äro just i dagarna färdiga och börja expedieras samtidigt med detta n:r av Pietisten. De utsändas till ordförande, föreståndare och predikanter i till Missionsförbundet anslutna föreningar och församlingar. Skulle någon av dessa personer gå miste om dem på grund av feladressering eller förbi-seende, så torde godhetsfullt anmälan därom göras till Expeditionen.

Fullmaktsblanketterna. | Vi vilja fästa våra föreningars och församlingars uppmärksamhet därpå, att fullmaktsblanketter, föredragningslistor och program icke såsom under föregående år åtfölja årsberättelsen utan komma att sändas i särskilt brev till ordförandena, beroende därpå att programmet ännu icke är fullt färdigt. Vi hoppas dock att inom några dagar bliva i tillfälle att utsända även dessa.

Missionsskolans avslutning. | Det nu pågående läsåret vid Missions-skolan kommer att avslutas lördagen den 30 maj. Och då detta läsår är det sista i de lokaler, där skolan under de senaste 17 åren varit inhytt, kommer avslutningen att bliva något mer högtidlig än

vanligt. Själva avslutningen kommer att äga rum i Luterska Missionshuset på söder, och vi inbjuda hjärtligt de vänner, som ha tillfälle därtill, att närvara.

Söndagsskol-sångboken. Vi anse oss böra meddela, att upplagan av vår hittills använda sångbok för söndagsskolan är utgången. Vi komma icke heller att trycka några flera exemplar därav. Men arbetet på den nya söndagsskolsångboken har dock nu kommit så långt, att manuskriptet ligger fullt färdigt. Och så fort konferensen beslutar om dess antagande och utgivande, kommer den genast att tryckas, så att vi möjligen redan till hösten må ha den färdig. Av allt att döma blir det en synnerligen gedigen bok.

Möbler till den nya skolan. De församlingar, som åtagit sig möbleringen av elevrum på den nya skolan, och som utfäst sig att själva anskaffa dessa möbler, torde godhetsfullt observera, att då de sända möblerna, de icke skola adressera dem till Stockholm eller till Expeditionen, utan sända dem pr järnväg under adress: *Missionsförbundets Missionsskola, Lidingön, Värtan.* Samtidigt torde dock Expeditionen underrättas om deras avsändande.

Invigningen av Missionsskolan. Då man från flera håll gjort förfrågningar om, huru det nu på grund av arbetsinställelsen går med invigningen av den nya skolan, så vilja vi meddela, att arbetet visserligen i huvudsak ligger nere, men att det redan före inställelsen var så långt kommet, att invigningen mycket väl kan försiggå vid konferensen i juni. Det kan ju vara en misräkning att icke få den till alla delar färdig, men det skulle bli förenat med alltför stora svårigheter att på hösten ånyo inbjuda våra vänner till en särskild invigningsfest.

Verksamheten bland dövtumma. Vi bedja ännu en gång att få fästa missionsvännernas uppmärksamhet på Svenska Missionsförbundets arbete bland de dövtumma, vilket utföres av vår missionär P. Alfr. Persson. En restur för honom finnes införd å annat ställe i detta n:r. Vi önskade, att missionsvännerna, var och en på sin plats, ville göra, vad som är möjligt, för att bistå och hjälpa br. P. i hans viktiga arbete.

Ur ett brev från broder Persson till Expeditionen anför vi följande:

— — »Jag är så glad, att Gud har varit med oss och rikligen välsignat oss under våra resor. Jag anser det för en nåd att få egna mina krafter åt arbetet bland de kära dövtumma. Kära vänner, glömmen mig ej i edra böner. Då I bedjen för missionen, tänken någon gång på arbetet bland de dövtumma.»

Arboga. Arboga friförsamling hade lördagen och söndagen den 4 och 5 april välkomstfester för sin nye predikant K. O. Samuelsson med fru. Vid den enskilda festen på lördagsaftonen samt vid den offentliga på söndagen medverkade bland andra pastor E. Ungerth, Örebro. Därjämte förekom sång och musik samt korta tal av bokförläggare Lindblad, Köping, metodistpastor Gustafsson, Arboga, predikant Öberg, Götlunda, och förrädsförvaltare Modigh, Eskilstuna. Pred. K. O. Samuelsson framförde sitt och sin hustrus hjärtliga tack.

By. Alliansungdomsmöten ha av de olika religiösa ungdomsföreningarna i By varit anordnade dels i Tyskbo missionshus dels i Elimkapellet, Horndal. Föredrag ha hållits av pred. Nordstrand från Leksand, Aug. Andersson från Bispberg jämte Hallsten och Westin.

Mötena ha varit väl besökta och mycket uppbyggliga.

Predikantmöte var anordnat av Gottländska missionsförbundet i Klintehamn den 28 och 29 april med anslutning av de flesta av nämnda förbunds predikanter.

Flere för den andliga verksamheten viktiga frågor dryftades. En fråga var: »Huru böra möten för troende ungdom anordnas, så att de unga hava största möjliga nytta av och intresse för mötena?» — I diskussionen framhölls nödvändigheten av, att mötena för ungdomen göras livliga och tilltalande, omväxlande av bön, sång och bibelsamtal. — Den ungdomsverksamhet, som ej står i något samband med församlingen, bör man söka föra under församlingens ledning till gemensamt arbete för inre och yttre mission.

Kronobergs län. Missionseleverna Johan Nilsson och Axel Henriksson ha antagit kallelse att efter avslutade studier vid Missionsskolan bliva predikanter inom Kronobergs läns miss. fören., meddelas oss från Växiö.

Hedemora missionsförening. Vid nämnda förenings sammanträde söndagen den 26 april föredrogs revisionsberättelsen m. m. för 1907, varav framgick, att samtliga inkomsterna uppgått till 6,960 kr. 6 öre, däri inberäknat kassabehållningen från 1906 å 1,564 kr. 40 öre.

Till missionsverksamheten på platsen hade utgått 2,301 kr. 5 öre, till Sv. Missionsförbundet hade lämnats 1,861 kr. 80 öre.* Samtliga tillgångar vid samma tid uppgingo till bokfört värde av 28,990 kr. 98 öre.

Medlemsantalet utgjorde vid 1907 års början 189, vid dess slut 193.

Pred. Aug. Rosén från Hedesunda har antagit Luterska Missionsföreningens i Stockholm kallelse att bliva predikant och föreståndare för dess lokalförsamling i Sundbyberg, Immanuelskapellet. Pred. Rosén tillträder sin befattning den 1 nästkommande augusti.

* Det var duktigt.

P. W.

Helsinglands Ansgarilförening firar sitt årsmöte i Bollnäs inst. pingst den 7 och 8 juni. Konferensen hålles första dagen kl. 6 e. m. Rektor C. Pehrsson m. fl. predikanter väntas. Alla välkomna.

Styrelsen.

Missionsmöte bliver i Nässjö lörd. och sönd. den 30 och 31 maj. Missionär Joh. Sköld och pred. Wilh. Gullberg från Sköfde ha lovat predika vid mötet.

Otto W-g.

Ett större missionsmöte anordnas i Uppsala under pingstdagarna. Lektor Waldenström, pred. Fröding, Fr. Petersson m. fl. ha lovat komma. Mötet börjar pingstafton kl. 6.

G. M.

Gestriklands Ansgarilförening håller sitt årsmöte i Betlehemskaapellet i Gefle nästkommande annandag pingst med början kl. 11 f. m.

Tredjedag pingst kl. 9 f. m. hålles konferens med ombuden från de församlingar, som äro anslutna till föreningen.

Predikanterna uppmanas att lämna sina redogörelser för årsberättelsen med snaraste till undertecknad.

P. Olsson.

Gestriklands kristna ungdom håller konferens och årsmöte i Torsåker, Valls missionshus, söndagen den 28 juni. Ombudsammanträdet hålles kl. 1,30 midd. Alla välkomna.

Å kommitterades vägnar

J. Erixon.

Dalarnes predikantförbund håller sitt årsmöte i Borlänge den 3 och 4 juli. Anmälan göres i god tid och frågor insändas före den 15 juni till predikanten P. Nilsson, Borlänge.

C. F. Nyström.

Ett större ungdomsmissionsmöte anordnar Västmanlands Ansgarilförening i Bennebo, Karbenning, sönd. den 21 juni med början kl. 10 f. m. Predikanter: L. J. Widlund, Söderbärke, H. Dahllöf, Vestanfors, Joh. Engvall, Norberg, och J. A. Lindblad, Köping.

Kommitterade.

Västmanlands Ansgarilförening håller sin årsfest i Skinnskatteberg den 11 och 12 juli. Styrelsesammanträde den 11:te kl. 4 e. m. Missionsmötet börjar kl. 10 f. m. sönd. den 12. Säsom predikanter väntas O. Olofsson, Kristinehamn, Ax. Modig, Eskilstuna, C. F. Nyström och W. Zander, Västerås, m. fl.

Enl. uppdrag

J. A. Lindblad.

Medelpads Ansgarilförening håller årsmöte i Betlehemskaapellet i Sundsvall nästkommande annandag pingst med början kl. 11 f. m. Ombuden sammanträda till konferens kl. 3 e. m.

Joh. Hellström.

Missionsmöte anordnas i Roma, Gotland, under pingst-dagarna och börjar pingstdagen den 7 nästkommande juni kl. 9,30 f. m. enligt program, som vid mötet tillkännagives. Allmänheten och isynnerhet ungdomen inbjudes.

M. A. Karlson.

Edebo friförsamling håller sitt missionsmöte i missionshuset i Hammarby den 14 juni. Alla välkomna.

E. Eurén.

Järnvägsmännens missionsmöte hålles v. G. i Halmstad den 25-27 nästkommande juli. Program framdeles.

Mötesbestyrelsen.

Ett större kristligt ungdomsmöte hålles i Vännäs den 4-6 juli, vartill allmänheten och isynnerhet ungdomen härmed inbjudes. Mötet börjar första dagen kl. 7,30 e. m. Flere främmande predikanter väntas till mötet.

L. A. Holmström.

Missionsmöte hålles i Brännland midsommardagen den 24 och 25 juni. Flere predikanter väntas till mötet. Allmänheten inbjudes.

Enligt uppdrag

L. A. Holmström.

Ljusdals fria missionsförening håller sitt sommarmöte den 5-6 juli. Vänner från när och fjärran hälsas välkomna.

F. Hjalmar Ekman.

Västergötlands missionsförening håller i år sitt provinsmöte i Mariestad lördagen och söndagen den 4 och 5 juli.

Styrelsen.

Värmlands och Dalslands ungdomsförbund håller sin årsfest i Sunne missionshus eller dess närhet midsommarhelgen 23 och 24 juni.

Den 23 hålles konferens för styrelse och befullmäktigade ombud. Kl. 8 e. m. ungdomsmöte. Ungdomen från när och fjärran inbjudes till uppbyggelse vid Guds ord, sång och musik. Och tillfälle därtill bliver rikligt, emedan många predikanter väntas. Program i Ansgariiposten framdeles.

Enoch Olsson.

Ordförande.

Predikantmöte för andra distriktet anordnas i Bollsta den 21-24 instundande maj och börjar första dagen kl. 10 f. m. Anmälan om logis under mötet torde göras i god tid till predikanten E. Ericstam, Bollstabruk.

Aug. Johansson.

Predikanternas Pensions-, Änke- och Pupillkassas Årsmöte hålles i Immanuelskyrkans lilla sal 2 tr. upp onsdagen den 17 juni kl. 4 e. m.

Å pensionskassans vägnar

E. Ungerth.

Svenska Missionsförbundets 30:de årsmöte

— hålles i Stockholm —

den 16—21 juni 1908.

Tisdagen den 16 juni

sammanträder styrelsen, mellan 10 f. m.—3 e. m. och 4—9 e. m. på Hushållsskolan.

Onsdagen den 17 juni

sammanträda styrelsen och distriktsföreståndarna mellan 9 f. m. och 3 e. m.

Styrelsen fortsätter sitt sammanträde mellan 5—8 e. m., om så behöves.

Samma dag granskas ombudens fullmakter på Svenska Missionsförbundets Expedition, Drottninggatan 77 mellan 8 f. m.—8 e. m.

Torsdagen den 18 juni

öppnas konferensens förhandlingar i Immanuelskyrkan kl. 10 f. m. av Missionsförbundets ordförande, lektor P. Waldenström och fortsätter på tider, som av konferensen bestämmes.

Fredagen den 19 juni

kl. 9 f. m. fortsätter konferensen, om så behöves.

Kl. 3 e. m. inviges den nya skolan på Lidingön. Flere båtar komma att avgå dit, enligt närmare meddelande framdeles.

Lördagen den 20 juni

börjar det offentliga årsmötet i Immanuelskyrkan kl. 11 f. m. med föredrag av flere talare.

Kl. 5 e. m. hålles missionsfest, vid vilken förekommer missionärsavskiljning, föredrag av lektor P. Waldenström, hälsningar av hemkomna och utresande missionärer samt sång och musik.

Söndagen den 21 juni

fortsätter årsmötet med predikan och föredrag i flera olika lokaler.

Meddelanden.

Utförligt program införes i nästa n:r av tidningen.

Kollekt upptages under mötesdagarna till förmån för Missionsförbundets verksamhet.

Expeditionen hålles under konferens- och mötesdagarna öppen mellan kl. 8 f. m. och 8 e. m.

Ombudens fullmakter granskas på Svenska Missionsförbundets Expedition onsdagen den 12 juni från kl. 8 f. m. till 8 e. m. samt i konferenslokalen omedelbart före konferensens början.

Härberge för ombuden anskaffas så långt det är möjligt. Anmälan därom göres till Missionsförbundets Expedition ju förr dess hellre. Om någon låtit anteckna sig för härberge, men blivit förhindrad att komma, anmodas han vänligen att jämna underrättelse därom minst två dagar före mötet.

Under mötesdagarna serveras i salen 1 tr. upp i Immanuelskyrkan kaffe, mjölk och smörgåsar m. m. mot särskild avgift.

Utfärd till skolbyggnaden på Lidingön i och för invigningen anordnas fredagen den 19 juni med båtar, som avgå från Skeppsbron. Båtarnas namn och tilläggsplats m. m. kommer närmare att angivas i tidningarna och under första konferensdagen.

Rabattbiljetter. Sedan zontariff blivit införd vid statens och enskilda bolags järnvägar, beviljas numera ingen nedsättning i biljettprisen.

På alla ångbåtar, som tillhöra Ångfartygsaktiebolaget Södra Sverige och Norrlands Rederiförening samt ångaren Vesternorrland, få dock konferensdeltagare mot uppvisande av legitimationskort 33 % rabatt på de vanliga biljettpriserna för enkel resa.

Då legitimationskort rekvideras, måste deltagarnes namn uppgivas för att av expeditionen ifyllas.

Större Missionsmöten

komma att under sommaren hållas på nedannämnda platser och tider.

Maj 27—28	Ragnarby, Danne.	Juni 23—24	Vanneberga.
	mora.		Sunne.
	Lindesberg, ungd.-möte.	24	Gamla Uppsala.
			Hernevi.
28	Flen, ungd.-möte.	24—25	Bjursås.
	Landskrona, ungd.-konferens.	27—28	Nybro.
	Mörum, ungdomskonferens.		Örebro.
			Vallby.
	Ternö.	28	Torsåker, ungd.-möte.
	Öster-Lövsta, ungdomsmöte.	28—29	Eslöf.
30—31	Linköping, ungd.-konferens.		Hille.
	Gunbyle.	28	Eklanda.
		29	Pålsboda.
Juni 7—8	Bollnäs.	Juli 4—5	Vingåker.
	Heby.		Arvika.
	Djurås.		Sköfde.
	Hörby, Mjällby.	5	Karmansbo.
	Motala.		By.
	Ununge.		Helsingborg.
	Göteborg, ungdomskonferens.		Hudiksvall.
	Kristianstad, ungd.-möte.	5—6	Borlänge.
		7	Karlskoga.
8	Truseryd.	12	Lilla Edet.
14	Billesholm.		Blidö.
	Edebo.	19	Vingåker.
	Bergshamra.		Brevik, ungdomsmöte.
14—15	Bingsjö.	26	Västervik.

Resplan

för Svenska Missionsförbundets dövsomme-missionär
P. Alfr. Person med tolk.

Under maj månad.

Den 31 f. m. Sköfde. Den 31 kvällen Stenstorp.
31 e. m. Karlsborg.

Under juni månad.

Den 1 Skara.	Den 14 f. m. Västerås.
2 Lidköping.	14 e. m. Sala.
3 Åmål.	14 kv. Nora, Tärnsjö.
4 Arvika.	15 Enköping.
5 Eda.	16 Södertälje.
6 Edane.	17 Gnesta.
7 f. m. Karlstad.	24 f. m. Visby.
7 e. m. Kristinehamn.	24 e. m. Hemse.
7 kv. Degerfors.	25 Klintehamn.
8 f. m. Karlskoga.	26 Mästerby, Bander.
8 e. m. Nora.	27 Högåren.
9 Götunda.	28 f. m. Roma.
10 Kopparberg.	28 e. m. Dalhem.
11 Lindesberg.	29 Vamlingbo.
12 Arboga.	30 Väte.
13 Köping.	

Kollekter upptagas på dessa möten med tacksamhet till förmån för dövsomme-missionen.

Svenska Missionsförbundets Expedition.